

U S T A W A

z dnia 2 kwietnia 2004 r.

o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

¹⁾ Przepisy ustawy:

1) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 494/98 z dnia 27 lutego 1998 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w odniesieniu do stosowania minimalnych sankcji administracyjnych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz. Urz. WE L 60 z 28.02.1998, str. 78; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 46, str. 12),
- b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248, z późn. zm.),
- c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 9, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 135, z późn. zm.),
- d) rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz. Urz. UE L 5 z 09.01.2004, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 56),
- e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 911/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie kolczyków, paszportów i rejestrów gospodarstw (Dz. Urz. UE L 163 z 30.04.2004, str. 65, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 46, str. 242),
- f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1505/2006 z dnia 11 października 2006 r. wdrażającego rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w zakresie minimalnego poziomu kontroli prowadzonych w związku z identyfikacją i rejestrowaniem owiec i kóz (Dz. Urz. UE L 280 z 12.10.2006, str. 3),
- g) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określającego, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz. Urz. UE L 59 z 03.03.2015, str. 1);

2) wdrażają postanowienia:

- a) decyzji Komisji 2006/968/WE z dnia 15 grudnia 2006 r. wykonującej rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w odniesieniu do wytycznych i procedur elektronicznej identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz (Dz. Urz. UE L 401 z 30.12.2006, str. 41, z późn. zm.),
- b) dyrektywy Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz. Urz. UE L 213 z 08.08.2008, str. 31).

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1172, 1893, z 2016 r. poz. 588, 1605.

- 1) zasady identyfikacji i rejestracji zwierząt, w tym tryb nadawania numerów siedzib stad oraz numerów identyfikacyjnych zwierząt, a także wpisywania na listę prowadzoną przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i skreślenia z tej listy podmiotów dostarczających kolczyki lub duplikaty kolczyków, kolczyki lub duplikaty kolczyków zawierające elektroniczne identyfikatory albo czytniki elektronicznych identyfikatorów, zwanych dalej „dostawcami”;
- 2) zadania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją”, organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz innych podmiotów w ramach utworzonego Systemu Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt, w tym sposób sprawowania nadzoru przez organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz sposób sprawowania kontroli przez Agencję nad identyfikacją i rejestracją zwierząt gospodarskich.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) handel – swobodny obrót pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej w rozumieniu art. 23 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- 2) gospodarstwo:
 - a) w odniesieniu do koniowatych – gospodarstwo w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określającego, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz. Urz. UE L 59 z 03.03.2015, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/262”;
 - b) w odniesieniu do świń – budynek, zagrodę lub, w przypadku hodowli prowadzonej na otwartej przestrzeni, miejsce, w którym zwierzęta te są przetrzymywane, utrzymywane lub hodowane,
 - c) w odniesieniu do bydła – gospodarstwo w rozumieniu art. 2 tiret drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz.

Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248, z późn. zm.),
zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1760/2000”,

- d) w odniesieniu do owiec i kóz – gospodarstwo w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz. Urz. UE L 5 z 09.01.2004, str. 8, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 21/2004”;
- 3) koniowate – koniowate w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia 2015/262;
- 4) miejsce gromadzenia zwierząt – miejsce gromadzenia zwierząt w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 5) numer identyfikacyjny posiadacza zwierząt – numer nadany posiadaczowi zwierzęcia na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 6) państwo członkowskie – państwo będące członkiem Unii Europejskiej;
- 7) państwo przeznaczenia – państwo członkowskie, do którego zwierzęta są wysyłane z innego państwa członkowskiego;
- 8) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej;
- 9) państwo wysyłki – państwo członkowskie, z którego zwierzęta są wysyłane do innego państwa członkowskiego;
- 10) zakład przetwórczy – zakład przetwórczy w rozumieniu pkt 58 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.);
- 10a) spalarnia – spalarnię w rozumieniu pkt 56 załącznika I do rozporządzenia wymienionego w pkt 10;
- 11) posiadacz zwierzęcia:

- a) w odniesieniu do bydła – podmiot, o którym mowa w art. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1760/2000,
 - b) w odniesieniu do owiec i kóz – podmiot, o którym mowa w art. 2 lit. c rozporządzenia nr 21/2004,
 - c) w odniesieniu do świń – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, władającą zwierzęciem, nawet tymczasowo,
 - d) w odniesieniu do koniowatych – podmiot, o którym mowa w art. 2 lit. c rozporządzenia 2015/262;
- 11a) właściciel koniowatego – podmiot, o którym mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia 2015/262;
- 12) siedziba stada – wszelkie budynki, zagrody, pastwiska lub miejsca na otwartej przestrzeni, w których przebywa dane stado lub stada różnych zwierząt gospodarskich, a także jest prowadzony chów lub hodowla tych zwierząt;
- 13) stado – zwierzę lub grupę zwierząt tego samego gatunku, o tym samym statusie epizootycznym;
- 14) zwierzęta gospodarskie – bydło, w tym *Bubalus bubalis* oraz *Bison bison*, a także owce, kozy i świnię;
- 14a) świnię – wszystkie zwierzęta z rodziny *Suidae*, z wyłączeniem dzików wolno żyjących;
- 15) właściwy organ – organ centralny innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, właściwy do przeprowadzenia kontroli weterynaryjnej, lub organ, któremu takie kompetencje zostały powierzone.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o zwierzętach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć koniowate i zwierzęta gospodarskie.

Art. 3. 1. Tworzy się System Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt, zwany dalej „Systemem”, który obejmuje:

- 1) elementy, o których mowa w art. 3 rozporządzenia nr 1760/2000 – w odniesieniu do bydła;
- 2) elementy, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004 – w odniesieniu do owiec i kóz;
- 3) rejestr, znaki identyfikacyjne i księgi rejestracji świń;

- 4) elementy, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 – w odniesieniu do koniowatych;
- 5) inne ewidencje oraz dokumentacje dotyczące zwierząt gospodarskich.

1a. Bazy danych i rejestry, o których mowa w art. 3 lit. b rozporządzenia nr 1760/2000, art. 3 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 21/2004 oraz w art. 3 ust. 1 pkt 3 niniejszej ustawy, tworzą rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad tych zwierząt, zwany dalej „rejestrem zwierząt gospodarskich oznakowanych”.

2. System jest wykorzystywany w szczególności do ustalania miejsc pobytu i przemieszczeń zwierząt.

Art. 4. Agencja prowadzi rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych w systemie informatycznym.

Art. 5. Rejestry koniowatych prowadzą podmioty, o których mowa w art. 14 ust. 2, oraz, w przypadku określonym w art. 14a ust. 3, podmiot prowadzący centralną bazę danych, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, lub podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 6. Organem właściwym do występowania do Komisji Europejskiej w sprawach o:

- 1) wyłączenie z obowiązku oznakowania, prowadzenia księgi rejestracji i zgłaszania zwierząt gospodarskich do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych przez posiadacza zwierzęcia utrzymującego nie więcej niż jedną świnie, z przeznaczeniem na własne potrzeby,
- 2) upoważnienie do prowadzenia alternatywnego systemu rejestracji umożliwiającego indywidualną identyfikację poszczególnych zwierząt gospodarskich, jeżeli system taki zapewnia spełnienie wymogów dotyczących prowadzenia ksiąg rejestracji, o których mowa w art. 23 – w przypadku świń rasy czystej lub mieszańców, które są rejestrowane w księgach hodowlanych zgodnie z przepisami o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 7. 1. W przypadku wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt gospodarskich z innego państwa członkowskiego Agencja może zwrócić się do właściwych organów państwa pochodzenia o udzielenie informacji dotyczących

zwierząt gospodarskich, siedzib stad pochodzenia zwierząt gospodarskich oraz wszelkich przewozów tych zwierząt.

2. W przypadku wysłania zwierząt gospodarskich z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Agencja, na wniosek właściwego organu państwa przeznaczenia, udziela informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Agencja udostępnia, na wniosek Komisji Europejskiej, właściwych organów państw członkowskich i podmiotów, o których mowa w art. 3 rozporządzenia nr 1760/2000 i art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 21/2004, w zakresie uregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 1760/2000, rozporządzenia nr 21/2004 oraz w przepisach niniejszej ustawy, dane zawarte w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych.

Rozdział 2

Rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych

Art. 8. 1. W rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych gromadzi się dane dotyczące dostawców oraz:

- 1) w odniesieniu do bydła i świń dane dotyczące:
 - a) posiadaczy zwierząt gospodarskich,
 - b) zwierząt gospodarskich,
 - c) siedzib stad;
- 2) w odniesieniu do owiec i kóz – dane określone w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 21/2004;
- 3) dane dotyczące zwłok zwierząt gospodarskich oraz zakładów przetwórczych lub spalarni.

2. Dane dotyczące:

- 1) siedziby stada świń mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych po upływie okresu, o którym mowa w art. 11 ust. 2, nie wcześniej jednak niż po upływie 3 lat od dnia zaprzestania przetrzymywania, utrzymywania lub hodowli zwierząt gospodarskich w danej siedzibie stada, z zastrzeżeniem ust. 2a;
- 2) świń, o których mowa w art. 12 ust. 3, mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych po upływie 5 lat od dnia zgłoszenia danego zdarzenia;

- 3) bydła, owiec albo kóz, których data śmierci została zgłoszona do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych po upływie 5 lat od daty śmierci tych zwierząt;
- 4) bydła, owiec albo kóz przemieszczonych bez wskazania w zgłoszeniu numeru siedziby stada, do której zwierzę zostało przemieszczone, mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych po upływie 5 lat od zgłoszonej daty przemieszczenia, jeżeli upłynęło co najmniej 20 lat od dnia urodzenia danego zwierzęcia;
- 5) siedziby stada bydła, owiec albo kóz mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych po upływie 5 lat od dnia zaprzestania przetrzymywania, utrzymywania lub hodowli zwierząt gospodarskich w danej siedzibie stada, z zastrzeżeniem ust. 2a.

2a. Dane dotyczące siedzib stad zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5, mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych na wniosek:

- 1) posiadacza zwierząt – w przypadku zbycia siedziby stada, w której nie przebywają zwierzęta, albo zaprzestania utrzymywania zwierząt,
- 2) organów Agencji albo Inspekcji Weterynaryjnej – w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2 lub art. 30 ust. 3, że nie jest prowadzona działalność związana z chowem lub hodowlą zwierząt,
- 3) następcy prawnego posiadacza zwierząt – w przypadku śmierci posiadacza zwierząt

– jednakże nie wcześniej niż po upływie okresów wskazanych w ust. 2 pkt 1 i 5.

3. Dane dotyczące zakładów przetwórczych lub spalarni mogą być usunięte z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych po upływie okresu, o którym mowa w art. 11 ust. 2, nie wcześniej jednak niż po upływie 3 lat od dnia zaprzestania przetwarzania lub spalania zwłok zwierząt gospodarskich przez podmioty prowadzące zakład przetwórczy lub spalarnię.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zamieszczanych w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, w zależności od gatunku, mając na względzie potrzebę zapewnienia kontroli przemieszczania się zwierząt gospodarskich, ochronę zdrowia ludzi oraz zwierząt, a także obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 9. 1. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego, podmiot prowadzący miejsce gromadzenia zwierząt, podmiot prowadzący działalność nadzorowaną w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, zwaną dalej „działalnością w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt”, podmiot prowadzący działalność nadzorowaną w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zakresie obrotu zwierzętami, z wyjątkiem obrotu prowadzonego w ramach działalności rolniczej w rozumieniu przepisów prawa działalności gospodarczej, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, zwaną dalej „działalnością w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt”, podmiot prowadzący rzeźnię oraz podmiot prowadzący zakład przetwórczy lub spalarnię są obowiązani zgłosić kierownikowi biura powiatowego Agencji, zwanemu dalej „kierownikiem biura”, siedzibę stada, miejsce gromadzenia zwierząt, miejsce prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, miejsce prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, rzeźnię oraz zakład przetwórczy lub spalarnię w celu nadania numeru siedziby stada, numeru miejsca gromadzenia zwierząt, numeru miejsca prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, numeru miejsca prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, numeru rzeźni, numeru zakładu przetwórczego lub spalarni:

- 1) nie później niż w dniu:
 - a) wprowadzenia pierwszego zwierzęcia gospodarskiego do siedziby stada lub miejsca gromadzenia zwierząt,
 - b) uboju pierwszego zwierzęcia gospodarskiego,
 - c) unieszkodliwienia zwłok zwierzęcia gospodarskiego w zakładzie przetwórczym lub spalarni;
- 2) w terminie 14 dni od dnia:
 - a) wydania decyzji powiatowego lekarza weterynarii o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt,

- b) wydania decyzji stwierdzającej spełnianie wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt.

2. Zgłoszenia dokonuje się w formie:

- 1) pisemnej na formularzu udostępnionym przez Agencję albo
- 2) elektronicznej:
 - a) przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję albo
 - b) na formularzu umieszczonym na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, umożliwiającym wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego Agencji, w którym jest prowadzony rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych.

3. Numer siedziby stada, numer miejsca gromadzenia zwierząt, numer miejsca prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, numer miejsca prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, numer rzeźni oraz numer zakładu przetwórczego lub spalarni składa się z:

- 1) liter „PL”;
- 2) dziewięciu cyfr oznaczających, nadawany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, numer identyfikacyjny posiadacza zwierzęcia gospodarskiego, w tym podmiotu prowadzącego działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, podmiotu prowadzącego działalność w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt i podmiotu prowadzącego rzeźnię, a w przypadku podmiotu prowadzącego zakład przetwórczy lub spalarnię – numer podmiotu prowadzącego zakład utylizacyjny;
- 3) trzech cyfr oznaczających kolejny numer siedziby stada albo numer miejsca gromadzenia zwierząt, albo numer miejsca prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, albo numer miejsca prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, albo numer rzeźni, albo numer zakładu przetwórczego lub spalarni.

4. Kierownik biura wydaje posiadaczowi zwierzęcia gospodarskiego, podmiotowi prowadzącemu miejsce gromadzenia zwierząt, podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt oraz podmiotowi prowadzącemu rzeźnię, zakład przetwórczy lub spalarnię zaświadczenie o nadanym numerze w terminie 7 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Kierownik biura odmawia, w drodze decyzji, nadania numeru siedziby stada albo numeru miejsca gromadzenia zwierząt albo numeru miejsca prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt albo numeru miejsca prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt albo numeru rzeźni, albo numeru zakładu przetwórczego lub spalarni, jeżeli nie został nadany numer, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do posiadacza zwierząt gospodarskich:

- 1) władającego tymi zwierzętami tymczasowo w związku z ich transportem;
- 2) utrzymującego te zwierzęta jako zwierzęta cyrkowe w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między państwami członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47).

Art. 10. Z rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych w każdym czasie udostępnia się następujące dane:

- 1) w przypadku bydła, owiec i kóz:
 - a) numery identyfikacyjne wszystkich zwierząt gospodarskich znajdujących się w siedzibie stada,
 - b) dla każdego zwierzęcia gospodarskiego wykaz wszystkich przemieszczeń, zaczynając od siedziby stada urodzenia albo siedziby stada, do którego dokonano przywozu, jeżeli zwierzę gospodarskie przywieziono z państwa trzeciego;
- 2) w przypadku świń:
 - a) numery siedziby stada pochodzenia stada,
 - b) numer ostatniej siedziby stada;

- 3) w przypadku zwierząt gospodarskich przywożonych z państw trzecich – numer siedziby stada, do której nastąpiło przemieszczenie.

Art. 10a. 1. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego jest uprawniony do uzyskania informacji w zakresie danych dotyczących zwierząt w siedzibie jego stada, zawartych w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych.

2. Jeżeli istnieją rozbieżności między danymi zawartymi w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych a stanem faktycznym, Agencja dokonuje aktualizacji tych danych, na wniosek posiadacza zwierzęcia gospodarskiego, złożony na formularzu udostępnionym przez Agencję.

3. Podstawę dokonania aktualizacji stanowią dane zawarte w księdze rejestracji prowadzonej dla danego stada.

Art. 11. 1. Prezes Agencji zapewnia organom Inspekcji Weterynaryjnej dostęp do wszystkich informacji zawartych w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, dotyczących przemieszczeń zwierząt, którym nie towarzyszy świadectwo zdrowia lub dokument przewozowy, o których mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Główny Lekarz Weterynarii ustali okres, przez który Prezes Agencji zapewnia organom Inspekcji Weterynaryjnej dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 12. 1. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego zgłasza kierownikowi biura:

- 1) informacje określone w art. 7 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia nr 1760/2000 w terminie 7 dni – w przypadku bydła;
- 2) informacje określone w art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 21/2004 – w przypadku owiec i kóz;
- 3) ubój, zabicie lub padnięcie zwierzęcia w terminie 7 dni – w przypadku owiec i kóz.

2. (uchylony)

3. Posiadacz świń jest obowiązany zgłosić kierownikowi biura w terminie 7 dni:

- 1) zwiększenie lub zmniejszenie liczebności stada, z wyjątkiem urodzenia, przywozu z państw trzecich albo państw członkowskich,
- 2) ubój zwierzęcia gospodarskiego

– z podaniem liczby zwierząt, które przybyły lub ubyły ze stada, oraz miejsca pochodzenia lub przeznaczenia zwierzęcia.

3a. W przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania i określenia obszaru zapowietrzonego, zagrożonego lub innego obszaru podlegającego ograniczeniom, ustanowionego zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym zgodnie z przepisami Unii Europejskiej obowiązującymi w tym zakresie, posiadacz świń znajdujących się w siedzibie stada na tym obszarze jest obowiązany zgłosić kierownikowi biura w ciągu 24 godzin:

- 1) zwiększenie lub zmniejszenie liczebności stada,
 - 2) ubój zwierzęcia gospodarskiego
- z podaniem liczby zwierząt, które przybyły lub ubyły ze stada, oraz miejsca pochodzenia lub przeznaczenia zwierzęcia.

4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do posiadaczy świń władających nimi tymczasowo w związku z:

- 1) transportem zwierząt;
- 2) organizowaniem wystaw, pokazów lub konkursów.

5. (uchylony)

6. Podmiot prowadzący zakład przetwórczy lub spalarnię jest obowiązany zgłosić kierownikowi biura, w terminie 7 dni, unieszkodliwienie zwłok zwierzęcia gospodarskiego.

7. Zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, 3, 3a i 6, dokonuje się w formie:

- 1) pisemnej na formularzu udostępnionym przez Agencję albo
- 2) elektronicznej:
 - a) przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję albo
 - b) na formularzu umieszczonym na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, umożliwiającym wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego Agencji, w którym jest prowadzony rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych.

8. (uchylony)

Rozdział 3

Rejestracja i identyfikacja koniowatych

Art. 13. W rejestrze koniowatych gromadzi się informacje określone w art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 oraz:

- 1) datę i nazwę państwa wysyłki koniowatego;
- 2) datę unieszkodliwienia zwłok koniowatego – w przypadku gdy data śmierci jest nieznana;
- 3) imię, nazwisko i adres lub nazwę i adres wszystkich właścicieli koniowatego;
- 4) dane identyfikacyjne podmiotu, który dokonał uboju koniowatego;
- 5) dane identyfikacyjne podmiotu, który dokonał unieszkodliwienia zwłok koniowatego;
- 6) opis słowny koniowatego;
- 7) informacje o statusie epizootycznym koniowatego.

Art. 13a. 1. Centralną bazę danych, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, zwaną dalej „centralną bazą danych”, prowadzi podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2.

2. Za przekazanie i wprowadzenie do centralnej bazy danych informacji, o których mowa w art. 13, oraz ich przechowywanie pobiera się opłatę od podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz, w przypadku określonym w art. 14a ust. 3, od podmiotu upoważnionego.

3. Podmiot prowadzący centralną bazę danych zapewnia podmiotom, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz, w przypadku określonym w art. 14a ust. 3, podmiotowi upoważnionemu, wgląd do tej bazy.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przekazywania i wprowadzania do centralnej bazy danych informacji, o których mowa w art. 13, mając na względzie zapewnienie prawidłowego funkcjonowania centralnej bazy danych oraz wiarygodność informacji w niej zawartych;
- 2) wysokość i sposób pobierania opłaty, o której mowa w ust. 2, mając na względzie koszty ponoszone przez podmiot prowadzący centralną bazę danych, związane z utrzymaniem tej bazy.

Art. 13b. 1. Koszty związane z prowadzeniem, utrzymaniem i modernizacją centralnej bazy danych mogą być dofinansowywane z budżetu państwa w formie dotacji celowej.

2. Dofinansowania udziela się na wniosek podmiotu prowadzącego centralną bazę danych na podstawie umowy zawartej między tym podmiotem a ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

3. Do umowy, o której mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 150 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²⁾).

Art. 14. 1. Koniowate są identyfikowane i zaopatrywane w dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia 2015/262, zwany dalej „dokumentem identyfikacyjnym”, zgodnie z rozporządzeniem 2015/262.

2. Dokument identyfikacyjny, z uwzględnieniem przepisu art. 14a ust. 3, jest wydawany przez:

- 1) właściwy podmiot prowadzący księgę lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,
- 2) podmiot prowadzący księgę koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g i h rozporządzenia 2015/262,
- 3) podmiot inny niż określony w pkt 2, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2015/262 – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia 2015/262

– wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

3. Podstawą wydania dokumentu identyfikacyjnego jest wniosek właściciela koniowatego zawierający numery identyfikacyjne rodziców koniowatego oraz oświadczenie potwierdzające, że jest właścicielem koniowatego, a także:

- 1) dla koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262:
 - a) zaświadczenie o wykonaniu sztucznego unasienniania albo świadectwo pokrycia klaczy, która jest matką identyfikowanego koniowatego, lub

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877, z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150 oraz z 2016 r. poz. 195.

zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wydane na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo

- b) wynik badania markerów genetycznych potwierdzających pochodzenie koniowatego, o ile dopuszcza to regulamin wpisu do danej księgi hodowlanej;
- 2) w przypadku gdy wniosek o wydanie dokumentu identyfikacyjnego składa posiadacz, który nie jest właścicielem koniowatego – oświadczenie posiadacza koniowatego potwierdzające, że posiadacz działa za zgodą właściciela tego koniowatego.

4. Wniosek o wydanie dokumentu identyfikacyjnego składa się podmiotowi, o którym mowa w art. 5, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia urodzenia koniowatego.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Właściciel koniowatego, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, działający na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, przekazuje podmiotowi, o którym mowa w art. 5, dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2015/262 wraz z wnioskiem o zarejestrowanie tego dokumentu w rejestrze koniowatych i tłumaczeniem na język polski sekcji I tego dokumentu dokonany przez tłumacza przysięgłego. Po zarejestrowaniu dokumentu identyfikacyjnego w rejestrze koniowatych, dokument ten jest zwracany właścicielowi koniowatego.

7. Składając wniosek o wydanie lub zarejestrowanie dokumentu identyfikacyjnego, w przypadku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 2015/262, do dokumentu identyfikacyjnego wydanego przez podmiot mający siedzibę w państwie trzecim dołącza się tłumaczenie tego dokumentu na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego.

8. Podmioty, o których mowa w art. 5, umożliwiają złożenie wniosku o wydanie dokumentu identyfikacyjnego w postaci elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. W przypadku koniowatych, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, pochodzących z obszaru parku narodowego albo parku krajobrazowego, podstawą wydania dokumentu identyfikacyjnego jest wniosek dyrektora parku narodowego albo dyrektora parku krajobrazowego.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 9, składa się podmiotowi, o którym mowa w art. 5, nie później niż w terminie 150 dni przed dniem opuszczenia przez koniowatego obszaru parku narodowego albo parku krajobrazowego.

11. Posiadacz koniowatego, a w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 – dyrektor parku narodowego albo dyrektor parku krajobrazowego, odbiera dokument identyfikacyjny osobiście, chyba że złoży podmiotowi wydającemu dokument identyfikacyjny oświadczenie, w którym wyrazi zgodę na doręczenie mu tego dokumentu identyfikacyjnego za pośrednictwem placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830) przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru.

12. Jeżeli dokument identyfikacyjny zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym, posiadacz koniowatego w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tej niezgodności zwraca ten dokument podmiotowi, który go wydał, w celu wydania nowego dokumentu identyfikacyjnego. Koszt wydania nowego dokumentu identyfikacyjnego ponosi podmiot, który wydał dokument identyfikacyjny zawierający informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym.

13. Identyfikacja koniowatego jest dokonywana przez osobę posiadającą co najmniej średnie wykształcenie, która zawarła pisemną umowę z podmiotem, o którym mowa w art. 5.

14. Przy dokonywaniu identyfikacji koniowatego w sposób określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 posiadacz koniowatego jest obowiązany udzielić osobie dokonującej tej identyfikacji pomocy niezbędnej do wykonania tej czynności.

15. Jeżeli obowiązek określony w ust. 14 nie został wykonany, można odstąpić od dokonania identyfikacji koniowatego. W przypadku odstąpienia od dokonania

identyfikacji koniowatego osoba dokonująca identyfikacji informuje niezwłocznie o tym fakcie właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

16. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inny sposób identyfikacji koniowatych niż określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, mając na względzie zapewnienie możliwości weryfikacji tożsamości koniowatych, zapobieżenie wielokrotnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych oraz wykonanie wytycznych określonych w art. 21 ust. 2 rozporządzenia 2015/262.

Art. 14a. 1. Wpisu podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 2, do wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek podmiotu ubiegającego się o wpis do tego wykazu.

2. W przypadku naruszenia zakazu wydawania dokumentów identyfikacyjnych, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia 2015/262, lub w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2015/262, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji administracyjnej, skreśla podmiot z wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 2, stanie się ostateczna, podmiot, który dotychczas wydawał dokumenty identyfikacyjne, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z tymi dokumentami podmiotowi prowadzącemu centralną bazę danych, a w przypadku gdy decyzja dotyczy podmiotu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2 – innemu podmiotowi upoważnionemu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 15. 1. Za:

- 1) zidentyfikowanie konia – w przypadku koni pełnej krwi angielskiej, koni czystej krwi arabskiej, koni rasy kłusak oraz kuców szetlandzkich,
- 2) identyfikację koniowatego przeprowadzoną w sposób określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
- 3) sprawdzenie tożsamości koniowatego – w przypadku koniowatego przywiezionego z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska albo państwa trzeciego,

- 4) sprawdzenie tożsamości koniowatego – w przypadku zwierzęcia, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez inny podmiot krajowy lub podmiot mający siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego,
 - 5) dokonanie opisu słownego i graficznego koniowatego,
 - 6) zarejestrowanie koniowatego,
 - 7) wydanie i doręczenie dokumentu identyfikacyjnego, w tym:
 - a) duplikatu dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - b) tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - c) zastępczego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - 8) dokonanie zmian w rejestrze koniowatych,
 - 9) sprawdzenie pochodzenia koniowatego, jeżeli nie dołączono zaświadczeń albo świadectwa, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1 lit. a – w przypadku wydawania zastępczego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - 10) sprawdzenie pochodzenia koniowatego zgłoszonego do identyfikacji po opuszczeniu na stałe gospodarstwa urodzenia, z wyłączeniem przypadku określonego w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, jeżeli dołączono zaświadczenia albo świadectwo, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1 lit. a – w przypadku przemieszczania koniowatego razem z matką
- podmioty, o których mowa w art. 5, pobierają opłaty.

2. Opłaty nie są pobierane za czynności związane ze zmianą w rejestrze koniowatych dotyczącą zarejestrowania rzeźni jako ostatniego właściciela koniowatego, podania daty uboju koniowatego w rzeźni oraz daty unieszkodliwienia zwłok koniowatego w zakładzie przetwórczym lub spalarni.

3. Opłaty są pobierane przed dokonaniem czynności określonych w ust. 1.

4. Opłata pobierana za wydanie dokumentu identyfikacyjnego obejmuje również koszty jego zniszczenia po zwróceniu go do podmiotu, który go wydał.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 15, opłata podlega zwrotowi w wysokości pomniejszonej o koszty poniesione przez podmiot dokonujący tej identyfikacji związane z przystąpieniem do identyfikacji tego koniowatego.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób pobierania opłat, o których mowa w ust. 1, oraz sposób i termin zwrotu opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7, 9 i 10, uwzględniając koszty ponoszone przez podmioty, o których mowa w art. 5, oraz koszty modernizacji centralnej bazy danych.

Art. 16. W przypadku zmiany właściciela koniowatego:

- 1) dokument identyfikacyjny jest przekazywany nowemu właścicielowi koniowatego wraz z przeniesieniem posiadania tego koniowatego;
- 2) nowy właściciel koniowatego jest obowiązany zawiadomić o tej zmianie, w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany, podmiot, o którym mowa w art. 5, przedstawiając:
 - a) umowę, na podstawie której zostało przeniesione prawo własności koniowatego, albo pisemne oświadczenie o nabyciu koniowatego, w którym są zawarte imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwa, siedziba i adres poprzedniego właściciela koniowatego,
 - b) dokument identyfikacyjny;
- 3) poprzedni właściciel koniowatego jest obowiązany zawiadomić o tej zmianie podmiot, o którym mowa w art. 5, w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany;
- 4) opłatę za dokonanie zmiany w zakresie danych nowego właściciela koniowatego w rejestrze koniowatych i dokumencie identyfikacyjnym ponosi nowy właściciel koniowatego.

Art. 16a. 1. Właściciel koniowatego jest uprawniony do uzyskania informacji zawartych w rejestrze koniowatych w zakresie danych dotyczących koniowatych będących jego własnością.

2. Jeżeli istnieją rozbieżności między informacjami zawartymi w rejestrze koniowatych a stanem faktycznym, podmioty, o których mowa w art. 5, na wniosek właściciela koniowatego, dokonują aktualizacji tych informacji.

3. Podmioty, o których mowa w art. 5, na wniosek właściciela koniowatego lub posiadacza koniowatego, aktualizują informacje, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 37 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

4. Wniosek o aktualizację informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, może być składany drogą elektroniczną.

Art. 16b. 1. Wykaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, prowadzi minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Wykaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, oraz informacje określone w art. 13 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 36 ust. 3 i art. 39 ust. 3 rozporządzenia 2015/262 są udostępniane na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia 2015/262.

Art. 16c. 1. W przypadku śmierci albo uboju z konieczności koniowatego dokument identyfikacyjny tego koniowatego towarzyszy zwłokom albo tuszy odpowiednio do zakładu przetwórczego, spalarni albo rzeźni.

2. Podmiot prowadzący zakład przetwórczy, spalarnię albo rzeźnię unieważnia dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 34 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2015/262 oraz informuje o śmierci koniowatego podmiot, który wydał dokument identyfikacyjny, nie później niż w terminie 7 dni od dnia odpowiednio padnięcia, uboju z konieczności albo zabicia koniowatego z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej.

3. W przypadku uboju koniowatego w rzeźni przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy koniowaty został zbyty do rzeźni, podmiot prowadzący rzeźnię jest rejestrowany w rejestrze koniowatych jako ostatni właściciel koniowatego.

Rozdział 4

Identyfikacja zwierząt gospodarskich

Art. 17. 1. (uchylony)

2. Oznakowanie zwierząt gospodarskich polega na:

- 1) oznakowaniu bydła w sposób określony w art. 4 rozporządzenia nr 1760/2000 oraz w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 911/2004 z dnia 29 kwietnia

2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000 w zakresie dotyczącym kolczyków, paszportów i rejestrów w gospodarstwach (Dz. Urz. UE L 163 z 30.04.2004, str. 65, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 911/2004”;

2) oznakowaniu owcy i kozy w sposób określony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004, w tym założeniu na lewą małżowinę uszną owcy i kozy identyfikatora, o którym mowa w załączniku w części A w ust. 3 lit. b tego rozporządzenia, a ponadto:

a) założeniu na prawą małżowinę uszną kolczyka z numerem identyfikacyjnym zwierzęcia gospodarskiego – w przypadku owiec i kóz nieprzeznaczonych do handlu, albo

b) założeniu na prawą małżowinę uszną kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator spełniający wymagania określone w ust. 1 i 3 rozdziału II załącznika do decyzji Komisji 2006/968/WE z dnia 15 grudnia 2006 r. wykonującej rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w odniesieniu do wytycznych i procedur elektronicznej identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz (Dz. Urz. UE L 401 z 30.12.2006, str. 41), zwanej dalej „decyzją Komisji nr 2006/968”

– w przypadku owiec i kóz przeznaczonych do handlu;

3) wytatuowaniu świni numeru identyfikacyjnego zwierzęcia gospodarskiego albo założeniu na lewą małżowinę uszną kolczyka z numerem identyfikacyjnym zwierzęcia gospodarskiego.

2a. (uchylony)

3. W przypadku utraty kolczyka lub kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator lub uszkodzenia go w sposób uniemożliwiający identyfikację zwierzęcia zastępuje się go odpowiednio duplikatem kolczyka lub duplikatem kolczyka zawierającym elektroniczny identyfikator.

3a. Kolczyk lub duplikat kolczyka oraz kolczyk lub duplikat kolczyka zawierający elektroniczny identyfikator zwierzęcia gospodarskiego, które zostało poddane ubojowi, zabite lub padło, niszczy się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii w sposób uniemożliwiający jego powtórne wykorzystanie, z tym że w przypadku:

- 1) uboju zwierzęcia gospodarskiego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje podmiot prowadzący rzeźnię;
- 2) zabicia lub padnięcia zwierzęcia gospodarskiego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje podmiot prowadzący zakład przetwórczy lub spalarnię, który unieszkodliwił zwłoki tego zwierzęcia;
- 3) uboju na terenie gospodarstwa ciałąt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec i kóz, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, zgodnie z przepisami o produktach pochodzenia zwierzęcego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje posiadacz tych zwierząt.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, posiadacz zwierzęcia gospodarskiego oznakowuje to zwierzę duplikatem kolczyka albo duplikatem kolczyka zawierającym elektroniczny identyfikator w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego duplikatu albo duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator.

3c. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego odpowiada za jego prawidłowe oznakowanie.

4. Koszty związane z oznakowaniem zwierzęcia gospodarskiego ponosi jego posiadacz.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania zwierząt gospodarskich, w tym wzory znaków identyfikacyjnych oraz wymagania i warunki techniczne kolczyków dla zwierząt gospodarskich, mając na względzie zdrowie zwierząt gospodarskich i trwałość informacji umieszczonych na kolczyku oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 18. 1. Numer identyfikacyjny świni:

- 1) jest numerem siedziby stada, w której zwierzę się urodziło, albo innej siedziby stada, w której zwierzę przebywało powyżej 30 dni;
- 2) umożliwia określenie miejsca jej pochodzenia;
- 3) jest przechowywany w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych.

2. Na wniosek posiadacza bydła, owiec lub kóz kierownik biura przydziela pulę numerów identyfikacyjnych zwierząt gospodarskich, którymi będą znakowane posiadane przez niego zwierzęta gospodarskie.

3. Kierownik biura przydziela pulę numerów w terminie 2 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Kierownik biura wydaje decyzję o odmowie przydzielenia puli numerów identyfikacyjnych zwierząt gospodarskich, jeżeli wniosek jest nieuzasadniony, a w szczególności, gdy liczba określona we wniosku znacznie przekracza liczbę posiadanych zwierząt gospodarskich.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest składany w formie:

- 1) pisemnej na formularzu udostępnionym przez Agencję albo
- 2) elektronicznej:
 - a) przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję albo
 - b) na formularzu umieszczonym na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, umożliwiającym wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego Agencji, w którym jest prowadzony rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych.

Art. 19. 1. Posiadacz bydła zgłasza kierownikowi biura fakt oznakowania zwierzęcia, zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 1, w każdym przypadku przed opuszczeniem przez to zwierzę siedziby stada, w której się urodziło, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia urodzenia tego zwierzęcia, z zastrzeżeniem art. 22.

1a. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w formie:

- 1) pisemnej na formularzu udostępnionym przez Agencję albo
- 2) elektronicznej:
 - a) przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję albo
 - b) na formularzu umieszczonym na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, umożliwiającym wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego Agencji, w którym jest prowadzony rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych.

2. Kierownik biura jest organem właściwym w sprawach związanych z wydawaniem paszportu bydła i jego duplikatu oraz przyjmowaniem zwrotu

paszportu bydła lub tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego określonego w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 911/2004.

2a. Organy Inspekcji Weterynaryjnej są właściwe do dokonywania wpisów i korekt tych wpisów w paszportach bydła w zakresie statusu epizootycznego zwierzęcia z gatunku bydło.

3. (uchylony)

4. W przypadku utraty lub uszkodzenia paszportu bydła Agencja wydaje duplikat tego paszportu.

5. Za wydanie paszportu bydła lub jego duplikatu oraz ich doręczenie, w sposób określony w ust. 5a, pobiera się opłaty.

5a. Posiadacz bydła odbiera paszport bydła lub jego duplikat osobiście, chyba że złoży podmiotowi prowadzącemu rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych oświadczenie, w którym wyrazi zgodę na doręczenie mu tego paszportu lub jego duplikatu za pośrednictwem placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru.

5b. Opłaty, o których mowa w ust. 5, są pobierane przed dokonaniem czynności określonych w ust. 5.

6. Agencja może zlecać innym podmiotom wykonywanie czynności związanych z wydrukowaniem i wydawaniem paszportów bydła lub ich duplikatów.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór paszportu bydła, mając na względzie potrzebę zapewnienia kontroli przemieszczania tych zwierząt.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób pobierania opłat za czynności związane z wydawaniem paszportów bydła lub ich duplikatów oraz za ich doręczenie, w sposób określony w ust. 5a, uwzględniając koszty druku oraz wysyłki ponoszone przez Agencję.

Art. 19a. Zabrania się:

- 1) utrzymywania zwierząt:
 - a) nieoznakowanych,
 - b) bez wymaganego dla bydła paszportu albo duplikatu paszportu;
- 2) wprowadzania do obrotu zwierząt:

- a) nieoznakowanych,
 - b) bez wymaganego dla bydła paszportu albo duplikatu paszportu;
- 3) nabywania zwierząt:
- a) nieoznakowanych,
 - b) bez wymaganego dla bydła paszportu albo duplikatu paszportu.

Art. 20. 1. Posiadacz owcy lub kozy zgłasza kierownikowi biura fakt oznakowania zwierzęcia, zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004, w każdym przypadku przed opuszczeniem przez to zwierzę siedziby stada, w której się urodziło, nie później jednak niż w terminie 180 dni od dnia urodzenia tego zwierzęcia, z zastrzeżeniem art. 22.

2. Posiadacz świni, z zastrzeżeniem art. 22:

- 1) jest obowiązany oznakować świnię w terminie 30 dni od dnia urodzenia przez założenie na lewą małżowinę uszną kolczyka z numerem identyfikacyjnym, a w przypadku opuszczenia siedziby stada przed upływem 30 dni od dnia urodzenia – nie później niż przed dniem opuszczenia przez to zwierzę siedziby stada;
- 2) zgłasza kierownikowi biura fakt oznakowania świni zgodnie z pkt 1, w terminie 7 dni od dnia oznakowania, określając liczbę oznakowanych zwierząt.

2a. W przypadku gdy świnia została przemieszczona do siedziby stada innej niż siedziba stada urodzenia i świnia przebywa w tej siedzibie stada dłużej niż 30 dni, posiadacz świni jest obowiązany dodatkowo oznakować tę świnię przez wytatuowanie numeru identyfikacyjnego zgodnego z numerem siedziby stada, w której świnia przebywa powyżej 30 dni.

2b. Posiadacz świni zgłasza kierownikowi biura fakt oznakowania świni zgodnie z ust. 2a, w terminie 7 dni od dnia tego oznakowania, określając liczbę dodatkowo oznakowanych zwierząt.

3. Kierownik biura nadaje, w drodze decyzji, nowy numer identyfikacyjny zwierzęciu gospodarskiemu i nakazuje założenie kolczyka z nowo nadanym numerem na koszt Agencji w przypadku, gdy numer identyfikacyjny nadany zwierzęciu w państwie wysyłki nie może być stosowany w Systemie.

4. Zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w formie:

- 1) pisemnej na formularzu udostępnionym przez Agencję albo
- 2) elektronicznej:

- a) przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję albo
- b) na formularzu umieszczonym na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, umożliwiającym wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego Agencji, w którym jest prowadzony rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych.

Art. 20a. 1. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego dokonuje co najmniej raz na dwanaście miesięcy, nie później jednak niż w dniu 31 grudnia, spisu zwierząt przebywających w siedzibie stada, obejmującego liczbę i numery identyfikacyjne tych zwierząt.

2. Liczbę i numery identyfikacyjne zwierząt gospodarskich ustalone podczas spisu, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się w księgach rejestracji, o których mowa w art. 23.

3. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego przekazuje liczbę i numery identyfikacyjne zwierząt gospodarskich, ustalone podczas spisu kierownikowi biura:

- 1) na formularzu udostępnionym przez Agencję albo
- 2) w formie elektronicznej:
 - a) przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję albo
 - b) na formularzu umieszczonym na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, umożliwiającym wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego Agencji, w którym jest prowadzony rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych

– w terminie 7 dni od dnia dokonania tego spisu.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do posiadacza zwierząt gospodarskich:

- 1) władającego tymi zwierzętami tymczasowo w związku z ich transportem;
- 2) utrzymującego te zwierzęta jako zwierzęta cyrkowe w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi.

Art. 21. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego nabywa bezpośrednio u dostawcy znajdującego się na liście, o której mowa w art. 26:

- 1) kolczyki lub duplikaty kolczyków z numerami identyfikacyjnymi zwierząt gospodarskich, lub
- 2) kolczyki lub duplikaty kolczyków zawierające elektroniczne identyfikatory, lub
- 3) czytniki elektronicznych identyfikatorów.

Art. 22. 1. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego, które jest przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego i które pozostaje na terytorium Unii Europejskiej, jest obowiązany oznakować to zwierzę i fakt oznakowania oraz wwozu tego zwierzęcia zgłosić kierownikowi biura w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia weterynaryjnej kontroli granicznej, nie później jednak niż przed dniem opuszczenia przez to zwierzę gospodarstwa przeznaczenia, chyba że miejscem jego przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju tego zwierzęcia dokona się w terminie:

- 1) określonym w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1760/2000 – w przypadku bydła;
- 2) określonym w art. 4 ust. 4 tiret trzecie rozporządzenia nr 21/2004 – w przypadku owiec i kóz;
- 3) 30 dni – w przypadku świń.

2. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego przywiezionego z państwa członkowskiego jest obowiązany zgłosić kierownikowi biura wwoz tego zwierzęcia w terminie 7 dni od dnia wwozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że miejscem przeznaczenia zwierzęcia jest rzeźnia, a jego uboju dokona się w terminie:

- 1) określonym w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1760/2000 – w przypadku bydła;
- 2) określonym w art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 21/2004 – w przypadku owiec i kóz;
- 3) 30 dni – w przypadku świń.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, posiadacz bydła dołącza dokument potwierdzający pochodzenie z państwa trzeciego.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, posiadacz bydła dołącza paszport tego zwierzęcia wydany w państwie członkowskim.

5. Zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w formie pisemnej na formularzu udostępnionym przez Agencję albo w formie elektronicznej przez umieszczenie danych na informatycznym nośniku danych w sposób określony przez Agencję.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać formularz umieszczany na stronie internetowej administrowanej przez Agencję, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2 lit. b, art. 12 ust. 7 pkt 2 lit. b, art. 18 ust. 5 pkt 2 lit. b, art. 19 ust. 1a pkt 2 lit. b, art. 20 ust. 4 pkt 2 lit. b oraz art. 20a ust. 3 pkt 2 lit. b, oraz szczegółowe warunki i sposób przekazywania danych na tym formularzu, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa i wiarygodności przesyłanych informacji.

Art. 23. 1. Posiadacz bydła, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia nr 1760/2000, umieszcza w księdze rejestracji, w rozumieniu art. 7 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1760/2000, informacje określone w art. 8 rozporządzenia nr 911/2004.

2. Posiadacz owcy lub kozy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004, umieszcza w księdze rejestracji informacje określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004.

3. Posiadacz świni, z wyłączeniem podmiotu prowadzącego rzeźnię, zarobkowy transport zwierząt oraz przetrzymującego zwierzęta w miejscach gromadzenia zwierząt albo na wystawach, pokazach lub konkursach, jest obowiązany prowadzić księgę rejestracji, w której umieszcza numer siedziby stada oraz liczbę zwierząt gospodarskich w tej siedzibie.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi:
 - a) sposób prowadzenia księgi rejestracji,
 - b) wzór tej księgi prowadzonej w formie papierowej,
 - c) zakres danych umieszczanych w tej księdze dla świń,
- 2) może określić szczegółowy zakres danych umieszczanych w księdze rejestracji dla zwierząt gospodarskich innych gatunków niż świnia

– biorąc pod uwagę możliwość ustalania wszelkich przemieszczeń zwierząt gospodarskich oraz mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 24. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie:

- 1) organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt,
- 2) obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt

– jest obowiązany do prowadzenia ewidencji odpowiednio zwierząt wprowadzanych na targ, wystawę, pokaz lub konkurs albo zwierząt będących przedmiotem obrotu lub skupu, w formie papierowej lub w formie dokumentu elektronicznego.

2. Posiadacz zwierząt, które mają być wprowadzone na targ, wystawę, pokaz lub konkurs albo do miejsca gromadzenia zwierząt:

- 1) przekazuje, przed wprowadzeniem zwierząt na targ, wystawę, pokaz lub konkurs albo do miejsca gromadzenia zwierząt, podmiotowi prowadzącemu te miejsca:
 - a) opatrzony podpisem wykaz wprowadzanych zwierząt zawierający ich numery identyfikacyjne,
 - b) świadectwa zdrowia tych zwierząt, jeżeli wymóg posiadania takich świadectw jest określony w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) udostępnia do wglądu, przed wprowadzeniem zwierząt na targ, wystawę, pokaz lub konkurs albo do miejsca gromadzenia zwierząt, podmiotowi prowadzącemu te miejsca paszporty i dokumenty identyfikacyjne zwierząt – w przypadku bydła i koniowatych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, zakres danych w niej umieszczanych, a także wzór tej ewidencji prowadzonej w formie papierowej, mając na względzie potrzebę zapewnienia kontroli przemieszczania zwierząt, ochronę zdrowia ludzi oraz zwierząt, a także obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 25. Podmiot prowadzący księgę rejestracji, o której mowa w art. 23, lub ewidencję, o której mowa w art. 24 ust. 1, jest obowiązany przechowywać dane w nich zawarte przez okres 3 lat od dnia utraty posiadania zwierzęcia.

Art. 25a. 1. Termin dotyczący przechowywania przez posiadacza owcy lub kozy dokumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004, wynosi 3 lata od dnia przewozu zwierząt do miejsca przeznaczenia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004, mając na względzie potrzebę zapewnienia kontroli przemieszczania zwierząt, ochronę zdrowia ludzi oraz zwierząt, a także obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Rozdział 5

Lista dostawców

Art. 26. 1. Agencja prowadzi listę dostawców.

2. Wpis na listę dostawców, o której mowa w ust. 1, następuje po:

- 1) złożeniu przez wnioskodawcę do Prezesa Agencji wniosku na formularzu opracowanym przez Agencję, do którego dołącza się:
 - a) wyniki badań wykonanych przez niezależne od wnioskodawcy laboratorium badawcze, stwierdzających, że dostarczany kolczyk lub duplikat kolczyka będzie spełniał wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 5 albo
 - b) wyniki badań wykonanych przez niezależne od wnioskodawcy laboratorium badawcze, stwierdzających, że dostarczany kolczyk i duplikat kolczyka zawierający elektroniczny identyfikator będzie spełniał wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 5 oraz dokument wystawiony przez laboratorium badawcze, znajdujące się w wykazie laboratoriów, o którym mowa w art. 32a ust. 5 pkt 2, stwierdzający, że dostarczany kolczyk i duplikat kolczyka zawierający elektroniczny identyfikator będzie spełniał wymagania określone w decyzji Komisji nr 2006/968, albo
 - c) dokument wystawiony przez laboratorium badawcze znajdujące się w wykazie laboratoriów badawczych, o którym mowa w art. 32a ust. 5 pkt 2, stwierdzający, że dostarczany czytnik elektronicznych identyfikatorów będzie spełniał wymagania określone w decyzji Komisji nr 2006/968;
- 2) zawarciu umowy, o której mowa w art. 27.
 - 2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON);

[3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Ewidencji Działalności Gospodarczej³⁾];]

<3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);>

4) rodzaj towaru, jaki wnioskodawca zamierza dostarczać w ramach umowy, o której mowa w art. 27;

5) obszar, na którym wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą.

3. Lista dostawców, o której mowa w ust. 1, jest podawana do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

Art. 27. Umowa między Agencją a podmiotem zamierzającym dostarczać kolczyki lub duplikaty kolczyków zawiera w szczególności:

1) okres obowiązywania umowy oraz sposób rozwiązania umowy;

2) zobowiązanie do:

a) terminowego dostarczania kolczyków, duplikatów kolczyków, kolczyków lub duplikatów kolczyków zawierających elektroniczne identyfikatory, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 5 oraz w decyzji Komisji nr 2006/968, albo czytników elektronicznych identyfikatorów, spełniających wymagania określone w decyzji Komisji nr 2006/968,

b) składania Prezesowi Agencji miesięcznych raportów dotyczących dostarczonych kolczyków, duplikatów kolczyków, kolczyków lub duplikatów kolczyków zawierających elektroniczne identyfikatory albo czytników elektronicznych identyfikatorów.

Art. 28. 1. Prezes Agencji niezwłocznie rozwiązuje umowę z dostawcą i skreśla go z listy, o której mowa w art. 26, w przypadku gdy dostawca:

1) zaprzestał dostarczania kolczyków lub duplikatów kolczyków, kolczyków lub duplikatów kolczyków zawierających elektroniczne identyfikatory albo czytników elektronicznych identyfikatorów;

³⁾ Obecnie Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej, na podstawie art. 68 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), który wszedł w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

Nowe brzmienie pkt 3 w ust. 2a w art. 26 wejdzie w życie z dn. 19.05.2016 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1893).

2) dostarcza kolczyki lub duplikaty kolczyków, kolczyki lub duplikaty kolczyków zawierających elektroniczne identyfikatory albo czytniki elektronicznych identyfikatorów, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 5 oraz w decyzji Komisji nr 2006/968, co jest potwierdzone wynikami badań wykonanych przez laboratorium badawcze, znajdujące się w wykazie laboratoriów, o którym mowa w art. 32a ust. 5 pkt 2, lub inne niezależne laboratorium badawcze;

3) nie składa raportów, o których mowa w art. 27 pkt 2 lit. b.

2. Jeżeli przyczyną rozwiązania umowy z dostawcą są naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dostawca ten zwraca Agencji koszty wykonania badań przez laboratorium badawcze.

Rozdział 6

Nadzór oraz kontrola w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt

Art. 29. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

2. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji Weterynaryjnej:

1) mają w szczególności prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, i w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych oraz do dokonywania korekt i uzupełnień w tych rejestrach, a także do wprowadzania do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym siedzib stad;

2) przeprowadzają kontrole na miejscu w gospodarstwie w odniesieniu do koniowatych i w siedzibie stada dotyczące oznakowania i rejestracji zwierząt, w tym wypełniania obowiązku prowadzenia księgi rejestracji i wyposażenia bydła oraz koniowatych odpowiednio w paszporty albo dokumenty identyfikacyjne.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii właściwy ze względu na siedzibę podmiotu prowadzącego rejestr koniowatych może przeprowadzać kontrole w miejscu prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 5, w zakresie prowadzenia rejestrów koniowatych i wydawania dokumentów identyfikacyjnych zgodnie z przepisami prawa.

Art. 30. 1. Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego jest obowiązany do udzielania Agencji informacji związanych z identyfikacją i rejestracją zwierząt gospodarskich w terminie wyznaczonym przez Agencję.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane na formularzach dostarczonych przez Agencję.

3. Agencja może przeprowadzać kontrolę w siedzibie stada.

4. W przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy danymi zawartymi w rejestrze koniowatych a informacjami uzyskanymi od posiadaczy tych zwierząt podmiot, o którym mowa w art. 5, może wystąpić do organów Inspekcji Weterynaryjnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli mającej na celu wyjaśnienie tych rozbieżności.

Art. 31. 1. Czynności kontrolne mogą wykonywać osoby posiadające pisemne imienne upoważnienie wydane odpowiednio przez:

- 1) powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) dyrektora oddziału regionalnego Agencji.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera miejsce i zakres kontroli oraz podstawę prawną do jej wykonywania.

3. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać upoważnienie, o którym mowa w ust. 1.

4. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu do siedziby stada, miejsc gromadzenia zwierząt, miejsc prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, miejsc prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, rzeźni i miejsc unieszkodliwiania zwłok zwierząt;
- 2) dostępu do zwierząt;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów, kopii lub fotokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów, a także żądania wydruków z dokumentów prowadzonych przy zastosowaniu systemów informatycznych.

5. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

6. Protokół, o którym mowa w ust. 5, podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz posiadacz zwierzęcia gospodarskiego lub osoba przez niego upoważniona, obecna podczas kontroli. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez posiadacza zwierzęcia lub osobę przez niego upoważnioną, obecną podczas kontroli, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, umieszczając w protokole adnotację o tej odmowie.

7. W przypadku gdy posiadacz zwierzęcia gospodarskiego lub osoba przez niego upoważniona, obecna podczas kontroli, nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 5, może w terminie 3 dni od dnia doręczenia protokołu zgłosić, na piśmie, odpowiednio powiatowemu lekarzowi weterynarii lub dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.

8. Powiatowy lekarz weterynarii i kierownik biura przekazują sobie nawzajem protokoły, o których mowa w ust. 5.

9. W przypadku, o którym mowa w art. 30 ust. 4, organy Inspekcji Weterynaryjnej informują podmiot, o którym mowa w art. 5, o wynikach przeprowadzonej kontroli.

10. Po przeprowadzeniu kontroli powiatowy lekarz weterynarii albo dyrektor oddziału regionalnego Agencji może wydać decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie.

11. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 10, nakazująca usunięcie stwierdzonych uchybień w zakresie oznakowania zwierzęcia lub wyposażenia zwierzęcia odpowiednio w paszport, duplikat paszportu lub dokument identyfikacyjny, nie została wykonana w terminie wskazanym w tej decyzji, powiatowy lekarz weterynarii, na podstawie oceny ryzyka dla zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa żywności, może nakazać zabicie zwierzęcia bez odszkodowania i unieszkodliwienie zwłok zwierzęcia na koszt jego posiadacza.

12. Podczas przeprowadzania kontroli, która była wcześniej zapowiedziana, posiadacz zwierzęcia gospodarskiego lub osoba przez niego upoważniona, obecna podczas kontroli, są obowiązani udzielić osobie wykonującej czynności kontrolne pomocy niezbędnej przy wykonaniu tych czynności, w tym przygotować do kontroli zwierzęta oraz pomieszczenia, w których przebywają zwierzęta.

13. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 12, osoba wykonująca czynności kontrolne może odstąpić od przeprowadzenia kontroli.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 5, umieszcza się adnotację o uniemożliwieniu przeprowadzenia kontroli z winy posiadacza zwierząt gospodarskich.

15. Agencja dokonuje aktualizacji danych zawartych w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych zgodnie z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 5.

16. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2, zostały stwierdzone niezgodności danych dotyczących zwierząt przebywających w siedzibie stada, Agencja wzywa posiadacza zwierząt do ich wyjaśnienia.

Art. 32. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Agencja oraz podmioty, o których mowa w art. 5, są obowiązane do współpracy w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Systemu.

2. Agencja oraz podmioty, o których mowa w art. 5, zapewniają w zakresie nadzoru, o którym mowa w art. 29, oraz współpracy, o której mowa w ust. 1, organom Inspekcji Weterynaryjnej lub osobom upoważnionym przez te organy:

- 1) dostęp do danych zawartych odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, rejestrach koniowatych lub centralnej bazie danych, o której mowa w art. 13a ust. 1, przez:
 - a) umożliwienie wglądu odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych lub centralnej bazy danych, w tym również za pomocą sieci Internet,
 - b) udostępnienie informatycznych nośników danych,
 - c) umożliwienie sporządzania wydruków tych danych;
- 2) dostęp do innych danych Systemu przez:
 - a) umożliwienie wglądu do dokumentów,
 - b) przekazywanie na żądanie pisemnych lub ustnych informacji objętych tym Systemem,
 - c) umożliwienie sporządzania odpisów, wyciągów, kopii lub fotokopii dokumentów;
- 3) możliwość:

- a) wprowadzania odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad lub do centralnej bazy danych informacji o statusie epizootycznym koniowatych oraz informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia 2015/262,
- b) dokonywania korekt i uzupełnień danych zawartych w rejestrach koniowatych i w centralnej bazie danych oraz w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych.

2a. Agencja informuje Inspekcję Weterynaryjną o każdym zarejestrowanym w Systemie przemieszczeniu oznakowanego zwierzęcia gospodarskiego z siedziby stada o niższym statusie epizootycznym do siedziby stada o wyższym statusie epizootycznym lub z obszaru podlegającego ograniczeniom i do takiego obszaru w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt.

2b. Podmiot prowadzący centralną bazę danych udostępnia Prezesowi Agencji informacje zawarte w tej bazie. Prezes Agencji udostępnia podmiotowi prowadzącemu centralną bazę danych informacje dotyczące padłych koniowatych, których właściciele wystąpili o dofinansowanie kosztów ich zbioru, transportu i unieszkodliwienia przez Agencję, na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438, z 2015 r. poz. 308 i 349 oraz z 2016 r. poz. 50).

2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych, hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości hodowlanej lub użytkowej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.

2d. Udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 2b i 2c:

- 1) jest nieodpłatne;
 - 2) odbywa się z zapewnieniem ochrony wynikającej z przepisów o ochronie danych osobowych.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) sposób wykonywania nadzoru, o którym mowa w art. 29,
- 2) warunki i sposób współpracy, o której mowa w ust. 1,
- 3) sposób wprowadzania odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad lub do centralnej bazy danych informacji o statusie epizootycznym koniowatych oraz informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia 2015/262,
- 4) zakres i sposób dokonywania korekt i uzupełnień danych zawartych w rejestrach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, i w centralnej bazie danych oraz w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych

– mając na względzie zapewnienie prawidłowego funkcjonowania Systemu, ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz zapewnienie organom Inspekcji Weterynaryjnej dostępu do danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, i w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, a także umożliwienie tym organom skutecznego przeprowadzenia kontroli w siedzibie stada i w siedzibie podmiotu prowadzącego rejestr koniowatych oraz dokonywanie korekt i uzupełnień w tych rejestrach, w tym wprowadzenie informacji o statusie epizootycznym siedzib stad.

Art. 32a. 1. Agencja i organy Inspekcji Weterynaryjnej są organami właściwymi do przyjmowania:

- 1) informacji, o których mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 21/2004 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1760/2000;
- 2) kopii dokumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia nr 21/2004.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa współpracuje z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich w zakresie przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia nr 1760/2000, art. 4 ust. 8, art. 5 ust. 6 i art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004 oraz art. 10 rozporządzenia nr 911/2004.

3. Główny Lekarz Weterynarii sporządza i przesyła do Komisji Europejskiej:

- 1) raport, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz. Urz.

UE L 156 z 25.06.2003, str. 9; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 135);

- 2) sprawozdanie, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1505/2006 z dnia 11 października 2006 r. wdrażającego rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w zakresie minimalnego poziomu kontroli prowadzonych w związku z identyfikacją i rejestrowaniem owiec i kóz (Dz. Urz. UE L 280 z 12.10.2006, str. 3).

4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwą władzą w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 494/98 z dnia 27 lutego 1998 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w odniesieniu do stosowania minimalnych sankcji administracyjnych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz. Urz. WE L 60 z 28.02.1998, str. 78; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 46, str. 12).

5. Prezes Agencji:

- 1) jest organem właściwym w rozumieniu ust. 1, 4 i 5 rozdziału II, rozdziału III oraz ust. 1 rozdziału IV załącznika do decyzji Komisji nr 2006/968;
- 2) sporządza i uaktualnia wykazy laboratoriów badawczych, o których mowa w ust. 1 rozdziału IV załącznika do decyzji Komisji nr 2006/968, oraz udostępnia je na stronie internetowej Agencji, zgodnie z ust. 2 rozdziału IV załącznika do decyzji Komisji nr 2006/968.

Art. 32b. 1. Agencja współpracuje z organami Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt gospodarskich utrzymywanych w siedzibach stad.

2. Szczegółowe warunki i sposób współpracy, o której mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte między Prezesem Agencji a Głównym Lekarzem Weterynarii.

Art. 32c. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2, Agencja dokonuje aktualizacji stanu siedziby stada zgodnie z danymi zawartymi w protokole kontroli, o którym mowa w art. 31 ust. 5.

Art. 32d. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 3, Agencja dokonuje aktualizacji stanu siedziby stada zgodnie ze stanem faktycznym.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 33. 1. Kto:

- 1) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego lub podmiotem prowadzącym miejsce gromadzenia zwierząt, działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, działalność w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, rzeźnię, zakład przetwórczy lub spalarnię, nie zgłasza kierownikowi biura siedziby stada, miejsca gromadzenia zwierząt, miejsca prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, miejsca prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, rzeźni, zakładu przetwórczego lub spalarni w celu nadania numeru siedziby stada, numeru miejsca gromadzenia zwierząt, numeru miejsca prowadzenia działalności w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, numeru miejsca prowadzenia działalności w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, numeru rzeźni, numeru zakładu przetwórczego lub spalarni albo zgłasza z naruszeniem terminów określonych w art. 9 ust. 1,
- 2) będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię, zakład przetwórczy lub spalarnię, nie informuje podmiotu, który wydał dokument identyfikacyjny, o uboju koniowatego albo unieszkodliwieniu zwłok koniowatego zgodnie z art. 16c ust. 2 albo będąc podmiotem prowadzącym zakład przetwórczy lub spalarnię nie zgłasza kierownikowi biura unieszkodliwienia zwłok zwierząt gospodarskich, w terminie 7 dni od dnia tego unieszkodliwienia,
- 3) prowadząc działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt albo miejsca gromadzenia zwierząt, przyjmuje zwierzęta bez wykazu lub bez świadectwa zdrowia, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1,
- 4) będąc posiadaczem dokumentu identyfikacyjnego, wbrew przepisom art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, nie zwraca go w terminie 30 dni od śmierci lub utraty koniowatego podmiotowi, o którym mowa w art. 5,
- 5) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego, wbrew przepisom art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 1, 2 lub 2a, nie zgłasza kierownikowi biura faktu jego

- oznakowania albo dokonuje zgłoszenia z naruszeniem terminów określonych w tych przepisach,
- 6) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 17 ust. 3a nie niszczy kolczyka lub duplikatu kolczyka albo kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator w sposób uniemożliwiający jego powtórne wykorzystanie lub niszczy go bez nadzoru urzędowego lekarza weterynarii,
 - 7) będąc posiadaczem owcy lub kozy, nie zaopatruje jej w dokument, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004,
 - 8) będąc posiadaczem bydła albo koniowatego, nie zaopatruje go odpowiednio w paszport albo dokument identyfikacyjny,
 - 9) będąc posiadaczem zwierzęcia przywiezionego z państwa członkowskiego albo państwa trzeciego, nie zgłasza kierownikowi biura albo podmiotowi, o którym mowa w art. 5, wwozu zwierzęcia zgodnie z przepisami ustawy,
 - 10) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego, z wyłączeniem podmiotu prowadzącego miejsce gromadzenia zwierząt, działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, działalność w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt lub rzeźnię, nie prowadzi księgi rejestracji zgodnie z art. 23,
 - 11) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego, nie dokonuje spisu zwierząt przebywających w siedzibie stada lub nie umieszcza liczby zwierząt ustalonej podczas spisu w księdze rejestracji, lub nie przekazuje kierownikowi biura liczby i numerów identyfikacyjnych zwierząt ustalonych podczas tego spisu, w terminie określonym w art. 20a ust. 3,
 - 12) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego albo koniowatego, nie przekazuje odpowiednio Agencji, podmiotom, o których mowa w art. 5, albo organom Inspekcji Weterynaryjnej informacji związanych z identyfikacją i rejestracją zwierząt w terminach określonych w art. 12 ust. 1, 3 i 3a, art. 16 pkt 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1, albo przekazuje je z naruszeniem terminów określonych w tych przepisach,
 - 13) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego lub podmiotem prowadzącym zakład przetwórczy lub spalarnię, nie zgłasza kierownikowi biura informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, 3 i 6,

- 13a) utrzymuje zwierzęta nieoznakowane lub bez wymaganego dla bydła paszportu lub duplikatu paszportu albo dokumentu identyfikacyjnego – w przypadku koniowatych,
- 13b) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt lub działalność w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt, nie prowadzi ewidencji, o której mowa w art. 24, albo prowadzi ją niezgodnie z art. 24,
- 13c) będąc posiadaczem zwierząt, które mają być wprowadzone na targ, wystawę, pokaz, konkurs lub do miejsca gromadzenia zwierząt, wbrew obowiązkowi określonymu w art. 24 ust. 2, nie przedstawia podmiotowi prowadzącemu targ, wystawę, pokaz, konkurs lub miejsce gromadzenia zwierząt opatrzonego podpisem wykazu wprowadzanych zwierząt, zawierającego ich numery identyfikacyjne,
- 14) wprowadza do obrotu zwierzęta nieoznakowane lub bez wymaganego dla bydła paszportu lub duplikatu paszportu albo dokumentu identyfikacyjnego – w przypadku koniowatych,
- 15) nabywa zwierzęta nieoznakowane lub bez wymaganego dla bydła paszportu lub duplikatu paszportu albo dokumentu identyfikacyjnego – w przypadku koniowatych,
- 15a) będąc posiadaczem zwierząt lub osobą przez niego upoważnioną, obecną podczas kontroli, wbrew obowiązkowi określonymu w art. 31 ust. 12, nie udziela osobie wykonującej czynności kontrolne pomocy niezbędnej przy wykonywaniu tych czynności,
- 16) prowadząc rejestr koniowatych lub wydając dokumenty identyfikacyjne, nie przekazuje, wbrew przepisom art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2015/262, do centralnej bazy danych informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. a–j oraz l–o tego rozporządzenia,
- 17) będąc poprzednim albo nowym właścicielem koniowatego, wbrew obowiązkowi określonymu w art. 16 pkt 2 i 3, nie zawiadamia podmiotu, o którym mowa w art. 5, o zmianie właściciela koniowatego w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany,
- 18) będąc właścicielem koniowatego, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,

działający na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, nie przekazuje podmiotowi, o którym mowa w art. 5, dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 14 ust. 6,

19) zataja posiadanie dokumentu identyfikacyjnego w celu uzyskania kolejnego dokumentu identyfikacyjnego

– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 34. 1. Do czasu wyczerpania zapasu kolczyków dla bydła Agencja wydaje kolczyki nieodpłatnie posiadaczom bydła nieoznakowanego, według kolejności zgłoszeń.

2. Do dnia 31 grudnia 2004 r. Agencja wydaje nieodpłatnie:

- 1) księgi rejestracji oraz dodatkowe kartki wsadowe do tych ksiąg – posiadaczom bydła;
- 2) księgi rejestracji oraz dodatkowe kartki wsadowe do tych ksiąg – posiadaczom owiec, kóz i świń.

3. Do czasu wyczerpania zapasu druków paszporty koni mogą być wydawane według wzoru określonego w dotychczasowych przepisach.

Art. 34a. Do dnia 31 grudnia 2007 r. podmiot, o którym mowa w art. 5, wydaje posiadaczowi konia paszport konia pomimo, że nie jest znany numer identyfikacyjny ojca konia, jeżeli posiadacz dołączy do zgłoszenia zawierającego numer identyfikacyjny matki konia, negatywne wyniki badań tego konia w kierunku: nosaczyny (Glanders), niedokrwistości zakaźnej koni (Equine infectious anaemia) i zarazy stadniczej (Dourine).

Art. 34b. Do dnia poprzedzającego dzień, o którym mowa w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 21/2004, owce i kozy przeznaczone do handlu mogą być znakowane w sposób określony dla owiec i kóz nieprzeznaczonych do handlu.

Art. 35. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 36. 1. Zwierzęta gospodarskie oznakowane na podstawie dotychczasowych przepisów uznaje się za oznakowane w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

2. Bydło i konie zaopatrzone w paszport wydany na podstawie dotychczasowych przepisów uznaje się za zaopatrzone w paszport w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

3. Księgi rejestracji dla bydła, owiec i kóz wydane i prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów uznaje się za wydane i prowadzone w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 37. 1. Owce i kozy oznakowane przed dniem wejścia w życie ustawy oraz nie później niż 14 dni od tego dnia, za pomocą znaku identyfikacyjnego pozwalającego na odczytanie numeru identyfikacyjnego nadanego przez podmiot prowadzący księgę lub rejestr w zakresie owiec i kóz, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, nie podlegają powtórnemu oznakowaniu na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Nie później niż 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy podmiot prowadzący księgę lub rejestr w zakresie owiec i kóz, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, udostępni nieodpłatnie Agencji dane zawarte w tych księgach lub rejestrach, niezbędne do prowadzenia przez Agencję rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych.

Art. 38. Dane pozyskane do dnia wejścia w życie ustawy przez:

- 1) Agencję w celu prowadzenia rejestru zwierząt oznakowanych lub zaopatrzonych w paszporty,
- 2) podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.⁴⁾), w celu prowadzenia ksiąg i rejestru koni,
- 3) organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu prowadzenia rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 5 i art. 31 ustawy wymienionej w pkt 2

– wykorzystuje się przy tworzeniu Systemu.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 165, poz. 1590 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 288.

Art. 39. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o rejestrze zwierząt oznakowanych lub zaopatrzonych w paszporty, rozumie się przez to rejestr zwierząt gospodarskich oznakowanych.

Art. 40. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 7 ust. 27 pkt 1, pkt 3–5 ustawy wymienionej w art. 38 pkt 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 8 ust. 4, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 2 i 3, art. 17 ust. 5, art. 19 ust. 7, art. 23 ust. 4 oraz art. 24 ust. 4 niniejszej ustawy.

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej⁵⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 34, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁶⁾;
- 2) art. 14 ust. 6 pkt 2 i ust. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

⁵⁾ Rzeczpospolita Polska uzyskała członkostwo w Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.

⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 30 kwietnia 2004 r.